

بیانیه ی هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

به مناسبت سالگرد انقلاب بهمن

۲۲ بهمن را به روز قدرت نمائی مردمی تبدیل کنیم!

۳۱ سال از انقلاب عظیمی که دیکتاتوری پهلوی را در هم کوبید، می گذرد. در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ اکثریت عظیم و لگدمال شده ی مردم ایران، پس از یک سال مبارزه ی پرشور و شجاعانه ، "تمدن بزرگ" شاهنشاهی، مجهزترین دستگاه سرکوب در خاورمیانه و متحد اصلی آمریکا در منطقه را به زیر کشیدند. انقلاب بزرگی که طومار استبداد پنجاه و هفت ساله خاندان پهلوی را در هم پیچید و نشان داد شاه "سایه خدا" نیست، با شکست در اوج پیروزی، راه را برای به قدرت رسیدن استبداد دیگری که خود را "نماینده خدا" در زمین می داند، گشود.

استبدادی که به دنبال انقلاب بهمن با سوار شدن بر گرده ی زحمتکشان ایران به قدرت رسید، نه یک استبداد متعارف، بلکه استبداد دینی است که در کنار خشن ترین سرکوب های سیاسی، گسترده ترین سرکوب های فرهنگی را سازمان داده و می دهد. ورشکستگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی جمهوری اسلامی بدان جا رسیده که در تلاش برای حفظ موجودیت اش ناچار است که تنها با تکیه بر زور عریان و فزاینده و اعمال هر چه پیگیرتر و خشن تر نوعی توتالیتریسم سیاسی و فرهنگی به حیاتش ادامه دهد. اما درست همین سیاست ، که برای مقابله با فشار خردکننده اعتراضات مردم صورت می گیرد، دولت اسلامی را در تقابل با اکثریت عظیم مردم ایران قرار داده است.

کم نیستند کسانی که شکست انقلاب بهمن را نتیجه منطقی حضور مردم عادی لگدمال شده در صحنه ی سیاسی کشور می دانند. برخلاف نظر مخالفان رنگارنگ انقلاب و بر خلاف نظر مدافعان رژیم سلطنتی خاندان پهلوی که مداخله پابرهنگان و مردم اعماق را بزرگترین فاجعه ای میدانند که در سال ۱۳۵۷ اتفاق افتاد، زیبایی انقلاب بهمن ۵۷ محصول و مدیون حضور همین مردمان عادی بود، و امروز هم، درست درخشش چشمگیر زیبایی همین توده هاست که چهره زشت و کثیف جمهوری اسلامی را رسوا کرده است. همین حضور مردم اعماق، پابرهنگ ها و اکثریت عظیم لگدمال شده گان ایران برای آزادی و عدالت اجتماعی است که جمهوری اسلامی را سراسیمه و آشفته کرده است. دقیقاً همین حضور زیبای جنبش مردمی است که برای دستگاه ولی فقیه راه عقب نشینی باقی نگذاشته و دستگاه ولایت را وادار کرده است که با نهادن تیغ بر گلوی جوانان ایران، چهره زشت و کریه خود را در معرض دید جهانیان قرار دهد و با ارباب و زور، بخواهد مردمی را که به آن نه گفته اند به بیعت در ۲۲ بهمن وادار کند. اما:

۲۲ بهمن امسال در شرایطی فرا می رسد که رشد و گسترش جنبش ضداستبدادی مردم در ۸ ماه گذشته، ارکان دستگاه ولایت فقیه را لرزانده است. دوام، عمق یابی مداوم، و توده ای تر شدن این جنبش به تعمیق هر چه بیشتر بحران مزمن جمهوری اسلامی منجر شده و آن را با بزرگترین بحران هویت و موجودیتش روبرو ساخته است.

۲۲ بهمن امسال در زمانی فرا می رسد که شمار فزون تری از زنان و مردانی که سال هاست در رویارویی با حکومت ظلمت، نکبت و بیداد، و در یک نبرد نابرابر، تجارب انبوهی آموخته اند، آشکارا و شجاعانه علیه دستگاه ولایت فقیه به پا خاسته اند.

۲۲ بهمن امسال در شرایطی فرا می رسد که حضور شجاعانه مردم در میدان مبارزه در هشت ماه گذشته آن چنان ارکان دستگاه ولایت را لرزانده که هر حرکت این دستگاه برای خاموش کردن شعله ها ی خشم جنبش مردمی نه تنها شکست خورده، بلکه بیش از پیش ضعف ولی فقیه و حامیانش را به نمایش گذاشته است.

۲۲ بهمن امسال در شرایطی فرا می رسد که با وجود توسل به وحشیانه ترین اشکال سرکوب، از جمله شکنجه، تجاوز، تحقیر، و گسترش ترور و اعدام در ایران، کودتاگران کاملاً می دانند که از هیچ مشروعیت اخلاقی و سیاسی برخوردار نیستند. در واقع توسل به سرکوب هر چه بیشتر، بهترین شاهد ورشکستگی همه جانبه این هاست. این ورشکستگی سیاسی و اخلاقی هم زمان خود را در تلاش برای نادیده گرفتن مردم و صورت مسئله ی بحران اقتصادی - اجتماعی و سیاسی ای که قبل از کودتا نیز گلوی این نظام را در چنگال قدرتمند خویش می فشرده است، نشان می دهد..

اکنون که دستگاه ولایت در انزوای فلج کننده ای گرفتار آمده، و جنبش گسترده ی ضد دیکتاتوری آن را به محاصره درآورده است، شما مردم میتوانید روز ۲۲ بهمن امسال را با حضور گسترده، سراسری و متحد و فریاد رسای "مرگ بر دیکتاتور" به نقطه عطف دیگری در این راهپیمائی بزرگ تبدیل نمائید. دستگاه ولایت و تمامی نهادها و ارگان های تعمیق و سرکوبش برای سازماندهی تظاهرات فرمایشی بیعت گونه تلاش می کنند، اما شما مردم میتوانید با حضور مستقل و متحد همه نیروهای ضداستبدادی، این تلاش سازمان یافته ی نیروهای سرکوب را نقش بر آب سازید. حضور گسترده ی زنان و مردان، پیر و جوان، کارگر و زحمتکش و معلم، دانش آموز و دانشجو، فارس و کرد، ترک و ترکمن، عرب و بلوچ، وقتی بصورت میلیونی انجام گیرد، هیچ قدرتی نمی تواند اثرات خورد کننده آن در رابطه با درهم شکستن قدر قدرتی نظام در ذهن اکثریت عظیم شهروندان را خنثی نماید.

شرکت گسترده شما مردم آرایخواه در ۲۲ بهمن امسال، ارکان دستگاه استبداد ولایی را یک بار دیگر خواهد لرزاند و زمینه ی در هم شکستن آن را فراهم خواهد آورد. انقلاب عظیم ۵۷ قدمی به سوی پروژه ی ناتمام راهپیمائی بزرگ مردم ایران در راه دستیابی به آزادی و عدالت اجتماعی و همبستگی مردمی بود. ۲۲ بهمن امسال را به نقطه عطفی در جهت تکمیل این پروژه ی ناتمام تبدیل کنیم. از آن جا که مبارزه ضد دیکتاتوری کنونی را تنها آغازی در مسیر این راهپیمائی سترگ می دانیم، لازم است به مناسبت فرارسیدن ۲۲ بهمن بر برخی از نکات در این راستا تاکید می مجدد کنیم:

۱ - دوام و گسترش دامنه ی جنبش و مخصوصاً ضرورت حیاتی فعال شدن هر چه بیشتر کارگران و زحمتکشان که اکثریت جمعیت را تشکیل می دهند و بدون آن ها نه فقط انقلاب، بلکه هیچ دگرگونی ساختاری در خور توجه ممکن نیست، از اهمیت اساسی برخوردار است.

۲ - اتخاذ تاکتیک هایی که در مراحل مختلف پیشروی جنبش، دوام و گسترش دامنه آن را تضمین می کنند و نمی گذارند هزینه سرانه مشارکت در جنبش سیاسی چنان بالا برود که فقط دست از جان شسته ها توان پرداخت آن را داشته باشند، از اهمیت ویژه ای برخوردارند.

۳ - باید این حقیقت را مورد تاکید قرار دهیم که هر چه جنبش توده ای بیشتر دوام بیاورد، امکان سازمان یابی مستقل کارگران و زحمتکشان و شکل گیری آگاهی سیاسی و طبقاتی آن ها و بنابراین وزن و نقش آن ها در تعیین مسیر حوادث بیشتر می شود و احتمال سوء استفاده از مبارزات آن ها برای موج سواران کاهش می یابد.

۴ - تأکید بر اصل حاکمیت مردم ایران و نفی هر نوع وابستگی به قدرت های خارجی و مخالفت قطعی با هر نوع مداخله قدرت های خارجی در تعیین سرنوشت مردم ایران از اهمیت اساسی برخوردار است.

۵ - بدون تأکید بر ضرورت جدایی دین از دولت؛ برابری حقوقی و اجتماعی زنان و مردان در همه حوزه ها؛ تأکید بر برابری ملیت های ایران و دفاع از حق آن ها در تعیین سرنوشت شان و دفاع از برابر حقوقی کامل همه اقلیت های فرهنگی و زبانی و معتقدان به مذاهب مختلف و غیر معتقدان به هر نوع مذهب، نمی توان از شکل گیری دمکراسی در ایران آینده سخنی به میان آورد.

۶ - بدون تأکید بر اهمیت حیاتی آزادی های بنیادی همه و مطلقاً همه ایرانیان و دفاع قاطع از اصل برابری در آزادی و تأکید بر ضرورت دموکراسی فعال و مشارکتی که از طریق حق مداخله برابر همه و مطلقاً همه ایرانیان و گره خوردن برابری های اقتصادی - اجتماعی با برابری های سیاسی - حقوقی قابل وصول است، نمی توان به سوی دمکراسی پایدار و پیگیر حرکت کرد.

۷ - بدون تأکید بر ضرورت حیاتی سازمان یابی طبقاتی و سوسیالیستی کارگران و زحمتکشان که بدون آن آزادی ، دموکراسی و برابری رویایی دست نیافتنی باقی خواهد ماند، نمی توان به آمل های دیرینه ی توده های کار و زحمت جامه عمل پوشاند.

۸- بدون تأکید بر ضرورت همبستگی بین المللی کارگران و زحمتکشان همه ملت ها و همه کشورها، نمی توان از پشتیبانی ارتش کار و زحمت در سراسر کشور برخوردار شد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۱۹ بهمن ۱۳۸۸ - ۸ ژانویه ۲۰۱۰

<http://www.rahekargar.net/>